

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Kom, Siæl, og lad os græde

Citation: Kingo, Thomas: "Kom, Siæl, og lad os græde", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid71807.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

**Dend II. Sang.
Er en Bekiendelses og Bedrings-Psalme,
hvorudi Synderen bekiender, at Lowen er hans
Tugtemestere til Christum.**

Gal. III. 24.

**Kand og siungis under dend bekiendte
Kircke-Melodie.**

**Jeg raaber fast O HErre! af dybste
Nød til dig.**

1.

Kom, Siæl, og lad os græde,
Ach! græd, mit Kiød og du,
Øes op en Jammers Væde
Fra Øyne, Sind og Hu!
Tøm ud det fule Hierte
Fra ald Urenheds Skam,
Fyld det med Suk og Smerte,
Kast af ald Ondskabs Ham.

2.

Og om en flyve-tanke
Af Vellyst banker paa,
Lad dend til Helved vanke
Og fra dig ude staa!
Kom lad mig Verden kaste
Bag Ryggen gandske hen,
Og til min JEsu hast
Med Poenitentz igien.

* - 165

3.

Mens, ach! hvor er min Bedring?

Hvor er de Løfters Ord,
Som jeg i Støvs Fornedring
Saa mangen gang har giord?
Hvad frugted det der strømde
En Flood af Kinden ned,
Da sidst jeg Hiertet tømde
Paa Skrifte-stolens sted.

4.

Har jeg mit Levnet retted
Og holdet HErrens Bud?
Er jeg, som da blev tvettet,
Igien ey sølet ud?
Er Hiertet ey forstokked?
Er Tungen Løgne-frii?
Har Øyet ikke lokked
Min Food til Syndens-Stii?

5.

Ach! Jo jeg maa beklage,
Med Skraal oc Himmel-skrig,
At Kræftern' ere svage,
Der boer ey got i mig!
Min Aand alt got udlover,
Og Villien synis good,
Men Gierningen hun sover
I mit fordærved Blood.

*
– 166

6.

Min Kiærlighed (diß værre)
Til GUD er ey saa sød,
Som dend jeg veed at bære
Til Verden, Blood og Kiød:
Jeg elsker ey min Næste
Med grundig Kierlighed,
Men skakrer mig til beste
Hans Gods og sure Sved.

7.

Jeg har Afguder dyrket,
Gods, Ære, Venner, Lyst,
Og mig i Verden styrket,
Dend til mit Hierte kryst.
Min tunge Løgn og Bander,
Bedrag og Hykklerj
Med smigre-sukker blander
Og gjør sig snakke-frj.

8.

Sabbaten, som bør være
Min søde Hviledag,
For GUD og for hans Ære
Dend er kun en Behag
Min Vellyst op at fylde,
En Tjmes Kirke-fær
Kand sminke og forgylde
Sex Dagis Synds Begier.

*
– 167

9.

Forældre jeg ey lyder,
Og ey min Øfrighed,
For det de billig byder,
Jeg ofte gjør mig vred:
Min egen Hu og Hoved
Paa egen Haand vil gaa,
Mit Sind er dødt og doved
Til lydig Pligt at faa.

10.

Min Næste hâr jeg dræbet,
Om ey til døde slæt,
Dog hâr jeg ofte stræbet,
At hand er bleven sæt
For Tungens Sverd og Egge
Foruden nogen skyld,
Jeg hâr og vildet legge
Saar paa hans ømme Byld.

11.

Utugtig Snak og Tale,
Løbsagtig Ord og Daad,
Begierlighed at svale
Er Hiertets Lyste-raad:
Vellysters Tindre-øye
Til Skøgens Fagter staar,
Og Eliødets søde Møye
Gjør Siælen dybe Skaar.
168

12.

Jeg Tyverj har drevet,
I Handel været sleedsk,
Jeg X for V hår skrevet,
Og været falsk og tredsk:
Med Træck hår jeg udsuet
Min Næstis Blood og Sved,
Og hår dog høyt opskruet
Min sær Retfærdighed.

13.

Jeg Sandhed ofte sparer,
Og elsker Løgn og Tant,
Ja legger Reve-snarer
Tiit for min nær Forvant:
Min Næstis Navn og Lempe
Jeg bider som en Hund,
Og tør hans Ære dempe
Med Tunge, Pen og Mund.

14.

Min Næstis Huus at søge
Jeg treskeligen veed,
Hans Hustru, som en Skiøge,
Staar i mit Øyis Meed,
Hans Lykke, Gods og Ære
Jeg ham mißunder slæt,
Og tiit en Flig tør skiære
Bort fra hans Gavn og Ræt.

15.

See! dette er min Klage,
Det er mit Hiertis Nag,
Det er min Siælis Plage,
Min Uroe Nat og Dag!
Jeg skammelig forbryder
Mig mod GUds Bud og Ord,
Og elsker faure Lyder,
Som er min Siælis Mord.

16.

Jeg derfor mig indsvøber
Udi min Synd og Skam,
Og til din Forgaard løber,
Nedkaster der min Ham:
Jeg før min JEsu knæler
Og viser mine Saar,
Begierer Læge-væler
Med mangan modig Taar.

17.

Jeg hierteligen sukker
Og op til Himlen seer,
Jeg mig mod Jorden bukker,
Jeg vaandis meer og meer.
Jeg i min Tunge bider,
Jeg haanis som en Hund,
Jeg mig i Sindet slider,
Jeg slaar mig paa min Mund.
170

18.

Ach! lad dog Himlen drybe
Med Trøste-draaber ned,
Du seer hvor jeg mon krybe

I Siæls Amægtighed:
Til JEsu Kors jeg helder
Min tørstig Hierte-skaal,
Hvor JEsu Blood nedvelder
I fulde Himmel-maal.

19.

Det Blod skal mig besprette
Og give Ljv og Aand,
Mit syndig Ljv at rette,
Hvortil din høyre Haand
Mit Hierte selv skal bøye,
Jeg har ey selv dend Magt,
Thi Kiødet vil alt krøye
Mod Siæls Himmelmagt.

20.

Saa vil jeg derpaa træde
Frem til din Skrifte-stool,
Og om Afløβning græde
For dig ald Naadis Sool!
Ach! lad mig faa at høre,
Din Synd er soned, gak:
Saa skal min Mund udføre
Din Lof med tusind Tak.